

## PLOAIE

STOMFF ANDREI AUREL

---

### PLOAIE

De-o noapte întreagă tot plouă,  
De parcă natura zăludă  
Nu vrea ruga mea s-o audă.  
Nu ploaie ne trebuie nouă.

Aş vrea să te ţin iar de mâna,  
Să mergem prin parc sau pe stradă  
Ca lumea întreagă să vadă  
Că am lângă mine o zână.

Dar plouă. Se văd cum coboară  
Perdele compacte de apă.  
Setosul pământ se adapă  
Cu ploaia aceasta de vară.

Aş vrea să te simt lângă mine  
Stăpână a inimii mele.  
Să-ţi mângâi obrajii cu stele,  
În clipe, de visul meu pline.

Şi ploaia barbară tot varsă  
Oceane pe sufletul meu.  
Sunt umed. Sunt umed şi greu  
Şi totuşi făptura mi-e arsă.

Mă arde un dor necuprins  
De gura ta dulce ca mierea.  
Mi-e dor să îți simt mângâierea.  
De tine mi-e dorul nestins.

Şi stropii cei grei bat în geamuri  
A lor melodie de ape.  
E cerul atât de aproape  
De parcă se sprijină-ne ramuri.

Iubito, mi-e sete de ţine.  
Nici apă, nici vin nu mă-mbată.  
Mi-e dor de făptura ta toată.  
Mi-e sete de zile senine!

Nici ploaia nu poate să-nece

# POEZII ONLINE

Iubirea mea fără prihană.  
În veşnicea orelor goană  
Sunt sigur că ploaia va trece.